

Kosimisen opas

sekä

Salaperäiset voimat

Kirj. Kalle Tommi

Kyösti Yrjöläinen

Kustantaja:
KUSTANNUSLIIKE SAMPO
Uusikaupunki

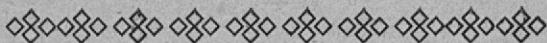
Kosimisen opas
sekä
Salaperäiset voimat

Kirjoittanut:
Kalle Tommi.

Kustantaja:

 KUSTANNUSLIKE SAMPO
Uusikaupunki.

Kuinka kofiminen on suoritettava.

Ei ole liiallinen hätiköiminen koskaan hyödyksi. Moni tyttö on kofijalle antanut rukkaset vaikka hän oikeastaan aikoi antaa suostumuksensa ja syynä oli ainoastaan se että kofija ei huomannut valita sopivaa hetkeä tai ei osannut asiaansa oikein toimittaa, kyllin hienosti ja sopivalla tavalla.

Mukavin aika on jonakin hämäränä ilta-hetkenä, laske alas ikkunaverho ja sytytä lamppu mutta älä valaise huonetta warsin kirkkaasti, asetu sitte niin lähelle että uletut pitämään hänen sormiaan kädesäsi.

Malta sitte kunnes keskustelu alkaa pyhähtyä ja sano sitte tyyneesti ja häikäilemättä: Hilma kuuleppas, minulla olisi vähän sinulta kysyttävää. Tyttö silloin käy vähän lewottomaksi, heilauttaa niskaansa ja vastaa luultavasti: Wai niin.

Kun olet ollut ääuetön vähän aikaa, niin voit lisätä: Niin Hilma, kyllä kai sinä olet minun käytöksestäni sen huomannut — tuota noin, että arwatenkin olet sen nähnyt — minä tarkoitan että et juinkaan sinä ole ollut arwaamatta asian laitaa. —

Tällä kertaa sinä taas vähän waikenet ja puferrat hellästi hänen kättänsä. Hän luultavasti yskäsee muutaman kerran ja yrittää päästä asiasta eroon ryhtyen kysymään sinulta mitä sinä arwelet eilisestä konsertista, tai muusta mutta niin tekee ainoastaan rohkaistakseen sinua. Hetkisen kuluttua sinä voit jatkaa:

Kun minä tänä iltana tulin tänne, niin ajattelin että minä kysyisin sinulta — hm tuota noin —. Minä tarkoitan, haluaisin kuulla tulevaisuuteni toiveita —. Seis! Sitte sinä taas hiukan puristat hänen kättänsä. Hän joko yrittää wetää pois kätensä sinun kourastasi tai antaa sen olla. Kumpikin merkitsee hyvää. Odota joku hetki ja jatka sitte:

Viime vuosi oli minulle warsin edullinen. Mutta minä toivon että tulevat vuodet ovat vielä edullisemmat ja onnellisemmat. Se riippuu tykkänään sinusta, Hilma. Läüä iltana

tulin sinulta kysymään — minä tahdon omilta huuliltasi kuulla suloisen tiedon.

Älä puhu loppuun asti! Parasta on kun et pidä liian kovaa kiirettä. Anna hänelle lyhyt hetkinen aikaa valmistuaksensa, laske sitten käsi sydämellesi ja jatka puhetta: Niin sitä minä mietin tullessani tänne tänä iltana, miten onnellinen olen ollut ja minä arvelin, että jos minä vaan tietäisin että sinä suostut — minä toivon itsökseni saavani varmuuden siitä ettet sydämeni tunteet ole minua pettäneet, että sinä tahtoisi minun kanssani jakaa —

Wähäksi aikaa se riittää! Ei mitään liiallista hätäilemistä. Antaa tuulen winkua vaan nurkissa. Siitä hän vaan tuntee itsensä yksinäiseksi ja ikävän tunne herättää hänen sydämesjään lempeä. Kun hän tulee vähän lewottomaksi ja nskähtelee, niin sinä voit huoleti jatkaa:

Ennenkuin opin sinut tuntemaan niin tämä maailma oli kuin autio erämaa. Ei minulle elämä tarjonnut mitään pysyvää iloa ja minusta oli samantekewää oliko päivänpaiste wai pilwinen sää. Mutta suuri muutos on tapahtunut sitte kun sinut tulin tuntemaan. Sinusta riippuu muodostuuko tulewa elämäni

onnelliseksi wiljainioksi wai loppumattomaksi erämaaksi täynnä ohdakkeita ja orjantappuroita. Sano nyt rakas Hilma — sano toki.

Malta vielä joku minuutti ja jatka sitte: Että sinä — että sinä tahdot, minä tarkoitan että sinä tulisit minun omakseni.

Tyttö huokaa, wilkaisee kelloon, katsohtaa ympärilleen, asettaa poskensa sinun liivintaskuasi vastaan ja kuiskaa:

Janne, kyllä minä tulen sinulle.

Salaperäiset voimat eli taikuutta luonnossa.

Eräs kirjoittaja kiinnittää huomiotamme „eräaseen taikatemppuun eli paremmin sanoen luonnon omituisuuteen, joka sen syyn tuntijankin kykenee lyömään hämmästyksellä“.

Suomme hänelle puheenwuoron.

Lukija tuntee ehkä taikawarwun ja tietää siis mitenkä se nykyään omituisten liikkeitensä wuoksi on alkanut herättää mielenkiintoa niin tieteellisissä piireissä kuin maallikkolämässäkin. Seuraawassa esitetään meille samantapainen koe „salaperäisillä voimilla“ joi-

den alkulähteet tiedemiehet ehkä piankin saavat selville.

Siitä huolimatta tämä koe täysin onnistuneena vaikuttaa täysin yllättävästi ja juroimmasfakin mielenkiintoa herättävästi ja sopineesentähden seuroisja erinomaisesti esitettäväksi. Ihmeellisyytensä takia se ensimmältä tuntuu mahdottomalta, mutta tämän kirjoittaja voisi esittää kymmeniä henkilöitä jotka sen ovat nähneet ja tietää siitä kaiken silmäkääntämisen oleman kaukana.

Tämän kokeen toimeenpanemiseksi waaditaan pelkästä puusta, liimaamalla tai puunauvoja käyttämällä kokoonpantu tuoli, pöytä tai kaappi sekä neljä henkilöä. Olettakaamme että meillä tällä kertaa on tuoli, joka täyttää yllämainitun ehdon ja joka mieluummin saa olla ilman selkänöjaa.

Nuo neljä henkilöä asettuvat tuolin ympärille siten, että yksi tulee kullekin sivulle jos istuinlauta on nelikulmainen (muuten tasaisen välimatkojen päähän) sekä asettavat istuinlaudalle kämmenensä wierekkäin formien ojentuessa suorina ulospäin ja toisiinsa tiukasti puristuneina.

Näin feisten he alkavat kämmenellään

painaa istuinlautaa ensin hiljempää mutta sitten yhä kovemmin. Näin kuluu 5—10 minuuttia mitään ilmenemättä. Mutta sen jälkeen huomaavat kokeen tekijät tuolisja liikkahduksen joka aina hetken päästä toistuu, kunnes tuoli suorastaan hyppii. Pian se nousee kokonaan ylös lattiasta ja alkaa pyöriä istuinlaudan keskipisteen kautta kohtisuorasti piirretyn akselin ympäri.

Elleivät painajat päästä käsiään irti, vaan seuraavat mukana, jatkuu liike yhä kiihtyvien jotta heidän viimein tähtyny juosta kuin henkensä edestä pysyäkseen mukana.

He ovat myös edeltäpäin voineet sopia siitä että jokainen koittaa mahdollisuuksiensa mukaan jarruttaa tuoliliikkeitä, mutta se on heille mahdotonta, liike vain ylttyy. On nähty neljä täysissä voimissa tavallista rotovampaa miestä tuolin kimpussa ja musertavasta puristuksesta oli vain seurauksena se että tuoli viimein hajosi kaikkiin niihin osiin joista se oli koottu ja vähän pienempiinkin.

Huomattavaa on että jos yksikin puristajista päästää vaan sormensaakin irti, putoo tuoli paikalla alas tavallisena elottomana esiin.

Kuten huomaamme, on tässä paljon katselemista ja ihmettelemistä. Tottumattomilta ei aina ensimmäinen yritys onnistu, sillä, kuten sanottu, pitää puristettavan esineen olla vapaa raudasta ja jos mahdollista, koivupuusta, puristuksen on oltava tasainen ja koehenkilöillä vielä paljon hyvää tahtoa ja kärsivällisyyttä.

Henkien kirjoitusta eli pieni taikatempu.

Valkeaiselle imupaperiarkille kirjoitetaan edeltäkäsin jokin sana mutta takaperin, t. s. että sanat voidaan lukea oikein peilistä. Tämä arkki käännetään kerran ja pannaan pöydälle.

Taikatempun näyttäjä antaa tavallisen mustan kiwitaulun kiertää katsojien joukossa. Sitten ottaa tempun suorittaja siemen ja kasvaa sen weteen, johon etukäteen on sekotettu hiukan alunaa, kostuttaa taulun molemmilta puolilta aivan kuin osoittaakseen että taulu on wällän tavallinen. Kun taulu on vielä kostea, asettaa näyttäjä imupaperin sen ympärille niin että kirjoitus tulee jompaakumpaa sivua wästen.

Sitten pitää tietysti näyttää ja lukea tavalliset taikalumut sekä panna jonkun kirjan taululle tai filittää imupaperia kädellään tai antaa jonkun istua sen päälle.

Kun imupaperi otetaan pois taulun ympäriltä, esiintyy „henkien kirjoitus“ kuiwana ja selwänä taululla, joka taas saa kiertää katselijain kesken. Paperi rutistetaan ja heitetään pois.

Taikatempu onnistuu parhaiten, jos näyttäjä voi koko ajan esiintyä vapaasti ja huolettomasti.

Utinen nuorille naisille.

Eräässä seurassa, jossa oli paljon nuoria naisia, kertoi eräs hauskanpitäjä että presidentti aikoi antaa itsenäisyysjuhlien kunniaksi jokaiselle nuorelle naiselle, jolla on pieni suu, miehen. — Ooo, huudahtivat naiset ja supistivat suunsa kuin nuppineulan nuppi. — Niin wakuutti mies ja niille, joilla on suuri suu, antaa hän kaksi miestä.

— Ah, se on waletta, huudahtivat naiset lewittäen suunsa niin suureksi kuin saivat.

Naisten huoneentaulu.

Kymmenen englantilaista näyttelijätärtä — epäilemättä kaunottaria — on julkaisut erityisen „huoneentaulun“ naisten kaunistuskeinoista. Se on ylösrakentamainen taulu ja ansaitsee meikäläistenkin naisten huomion etupäässä sen takia että sen mukaan menetellen koko huusholli kauneuden saaruttamiseksi tulee sangen halwaksi.

Ensimmäisen käskyn

on määritellyt Glarisse Manneene. Hän sanoo: näytä iloiselta. Huolet on kauneuden vihollisia. Muista aina käsky näytä aina iloiselta! Se on helpommin sanottu kuin tehty, vastaat. Mutta kaunis Glarisse käskee menemään nyttimeen. Tee itsellesi selkoa huoliesi syistä ja karkoita ne, jotta ne eivät pääse juurtumaan. Kauneuden puolesta kannattaa taistella, ei keinotekoisilla aineilla, vaan iloinen päivänpaisteinen hymy huulilla,

Toinen käsky.

Margerie Naudin antama: Pukeudu hyvin! Kaunis taulu vaatii kauniit puitteet. Kauniinkin nainen aistittomassa puvussa ei ole ilo silmälle. Valitse pukusi niin että se sulaa itsesi kanssa yhdeksi kokonaisuudeksi.

Kolmas käsky.

Jessie Winter: Kävele: Luonto on paras lääkäri. Käänny sen puoleen kun tahdot ulkomuotosi parantaa. Heitä puuterit ja maalit nurkkaan, anna luonnon valaa ruusuja poskillesi. Pidä huolta suloudesta käynnissäsi ja liikkeissäsi, sillä moni kaunotar on menettänyt viehättävyytensä ruman käyntinsä takia.

Neljäs käsky.

Magde Litheradgen antama: Nuku kaupan. Runsaan uni on yksi kauneuden kultaisista avaimista ja merkkillistä on, mitä ihmettä se saa aikaan. Nuku viikon aikana vain 5 tuntia yössä ja katso sitte peiliin, hui, miten kauheaa! Nuku sitten 10 tuntia ja vertaile. Et enää tunne itseäsi.

Viides käsky.

Nancy Buckland: Rämpää hiukseksi. Parhain kauneutesi lisäke on tukka. Maksaa kyllä waiwan pitää huolta siitä. Jos tahdot tukkasi pehmeäksi ja kiiltäväksi, harjaa sitä joka iltä, harjaa kunnes kätesi wäsyh. Sonkun ajan kuluttua ystämäsi ihailien huudahtawat: mitä oletkaan tehnyt hiuksillesi?

Kuudes käsky.

Madame Kanako: Muista wartaloasti. Kauniit kaswot eivät merkitse mitään jos wartalo on ruma. Syö kohtvullisesti ja woimistele, niin tulet solakaksi ja notkeaksi.

Seitsemäs käsky.

Violet Sorrainen antama: Puhu hywin. Miltei kauhistuttawaa, kun kauniista nais-suusta saa kuulla huolimatonta, epäsointuisaa puhetta. Jos tahdot käydä kauniista, huolehdi että puhut hywin — sitä taitoa täytyy kaikkien wiljellä.

Rahdeksas käsky.

Lilly Iris: Ole yksinkertainen! Älä milloinkaan liioittele puvuissa, puheissa, liikkeissä, hiuksissasi tai mitä lieneekin. Ota esimerkki säveltäjistä, maalareista ja muista taiteilijoista. Aina he yksinkertaistuttavat taiteensa esineet. Pidä aina sydämelläsi sääntö: yksinkertaisesti mutta maukkaasti.

Yhdeksäs käsky.

Doris Deanin antama: Pidä huoli hampaistasi! Sinä voit erittäin huolehtia koristeistasi, formuksistasi, mutta laiminlyöt hampaasi, jotka ovat suusi helmiä ja kalleimmat lahjat mitä luojasi on sinulle antanut. Älä milloinkaan luulottele että voit olla kaunis ilman kauniita hampaita.

Kymmenes käsky.

Mabel Selbyn antama: Ole ilmeikäs. Hän on kylmä kuin kiwi, kuulee usein sanottavan naisista ja syystäkin. Nainen voi olla ihana

kaunotar, mutta ei sentään miellytä. Miksi ei? Häneltä puuttuu eloa, hän on tyhjämpäväinen. Kauniit kasvot eivät ole kootut yksin kauniista piirteistä, punaisista huulista, ruusuifista poskista, vaan waaditaan paljon enemmän — kasvojen tähtyy kuvastaa sielun parhaat ominaisuudet.

The first thing I noticed when I stepped
out of the train was the cold air. It was
a relief after the heat of the city. I
looked around and saw the familiar
streets and buildings. I felt a sense
of home. I had been away for so long,
but it felt like I had never left.
The people were friendly and the
atmosphere was warm. I was glad to
be back.

Uusikaupunki, Vakka-Suomen Kirjapaino 1925

∞ 58